

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 22. август 2012. године

Предмет бр. 322/09

Милош ЈОКИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 22. августа 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Пола ЛЕМЕНСА, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након што је забележила повлачење г. Марека Новицког са заседања на случају, у складу са правилом 12 свог Пословника,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалбе су уложене 28. септембра 2009. године и уписане су 3. децембра 2009. године.
2. Дана 27. јуна 2011. године, Комисија је затражила разјашњење од стране Општинског суда у Приштини. Суд је одговорио писмом датираним на 4. септембар 2011.
3. Дана 16. новембра 2011. године, Комисија је затражила накнадна објашњења од Одељења Општинског суда у Приштини у Грачаници. Ово Одељење је одговорило писмом датираним на 18. новембар 2011.

4. Жалилац је Комисији доставио додатне информације у вези са жалбом 20. јуна 2011, 27. октобра 2011. и 21. фебруара 2012. године.
5. Дана 18. јуна 2012. године, Комисија је затражила од жалиоачевог правног заступника да достави накнадне додатне информације. Одговор је примљен 17. јула 2012. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

6. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
7. Жалилац наводи да је био ухапшен 26. августа 1999. године под сумњом да је починио ратне злочине током оружаног сукоба на Косову 1998-1999. године. Након прелиминарне истраге, окружни јавни тужилац у Гњилану подигао је оптужницу 25. фебруара 2000. године пред Окружним судом у Гњилану, која је измењена и допуњена 8. јуна 2000. године, а у којој је г. Јокић оптужен за ратне злочине против цивилног становништва, противно члану 142 § 1 Кривичног закона Југославије.
8. Суђење г. Јокићу трајало је од 15. маја до 19. септембра 2000. године, у Окружном суду у Гњилану. Судско веће било је састављено од троје професионалних судија (двоје домаћих и једног међународног, док је домаћи судија председавао) и двоје судија поротника (домаћих). Дана 20. септембра 2000. године, Суд је донео пресуду, којом је жалилац проглашен кривим и осуђен на затворску казну у трајању од двадесет година. Г. Јокић је остао у притвору.
9. Након жалбе коју је жалилац уложио, Врховни суд Косова је размотрио пресуду. Одлуком датираном на 26. април 2001. године, апелационо веће Врховног суда састављено од троје међународних судија преиначило је пресуду и вратило предмет првостепеном суду ради поновног суђења. Притвор г. Јокића поново је продужен, док се чекала ревизија предмета од стране првостепеног суда.
10. Међународни тужилац Окружног јавног тужилаштва у Гњилану подигао је измењену оптужницу 21. марта 2002. године.
11. Поновно суђење одржано је у Окружном суду у Гњилану између 21. септембра 2001. и 3. маја 2002. године. Пресудом од 3. маја 2002. године, судско веће, састављено од троје професионалних судија (двоје међународних и једног домаћег, са међународним судијом као председавајућим), ослободило је г. Јокића оптужбе и он је одмах пуштен на слободу.
12. Дана 12. марта 2004. године, жалилац је поднео захтев за надокнаду штете за време проведено у притвору. Захтев је поднет Сектору за судску управу (ССУ), телу које је правно одговорно за разматрање таквих захтева. Тражио је износ од 330.000 евра.
13. Жалилац даље наводи да је, пошто није добио никакав одговор на овај захтев, поднео сличан захтев за надокнаду штете Окружном суду у Гњилану 1. септембра 2005. године. Суд наводно никада није одговорио. Жалилац такође наводи да је истог дана поднео исти захтев Окружном јавном тужилаштву у Гњилану, али опет није добио никакав одговор.

14. Дана 10. априла 2006. године, ССУ је предложио вансудско поравнање у вези са жалиочевим захтевом за надокнаду штете, у износу од 10.271,97 евра.
15. Дана 10. априла 2009. године, жалилац је поднео захтев за надокнаду штете Општинском суду у Приштини против Министарства правде Косова.
16. Дана 4. септембра 2011. године, Општински суд у Приштини разјаснио је Комисији да је судија одговорна за овај предмет предузела неколико радњи, али да је, због истека њеног судског мандата, предмет додељен другом судији из Одељења у Грачаници.
17. Дана 17. новембра 2011. године, новоименовани судија је обавестио Комисију да није предузета никаква радња у вези са захтевом за надокнаду штете све док предмет није стигао у Општински суд у Приштини, Одељење у Грачаници. Према наводима истог судије, 3. октобра 2011. године, захтев је прослеђен Министарству правде. У одговору датираном на 25. новембар 2011. године, Министарство правде је уложило приговор на захтев.
18. Жалилац такође наводи да је три пута (током 2009. и 2010. године) подносио писане захтеве Мисији владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС-у) за доделу поступка у вези са његовим захтевом за надокнаду штете међународном судији. Међутим, захтеви су били одбијени.
19. Изгледа да још увек није одлучено по захтеву пред Општинским судом у Приштини.

III. ЖАЛБА

20. Жалилац се жали на пропуст Општинског суда у Приштини да поступи по његовом захтеву за надокнаду штете у вези са његовим притвором.

IV. ПРАВО

21. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
22. Према члану 1.2 Уредбе, Комисија има правну надлежност над жалбама које се односе на наводна кршења људских права од стране УНМИК-а.
23. Комисија подсећа да су 9. децембра 2008. године одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову престале, а Мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
24. Стога, 10. априла 2009. године, када је жалилац поднео свој захтев за надокнаду штете за време проведено у притвору Општинском суду у Приштини, УНМИК више није имао извршну власт над правосуђем на Косову и није био одговоран за било какво кршење људских права које су наводно извршили судови, као што је

Комисија већ установила (видети предмет *Сефа*, бр. 9/10, одлука Саветодавне комисије за људска права од 26. новембра 2011. године, § 9).

25. Комисија није утврдила посебне околности које би оправдале одступање од горе наведеног принципа.

26. Из овог разлога, Комисија је мишљења да је жалба ван њене надлежности *ratione personae* и да се стога мора прогласити неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ НЕПРИХВАТЉИВИМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Пол ЛЕМЕНС
Председавајући